

Molts són els cridats i pocs els escollits

per Rafael Castañer

Aquesta màxima es pot aplicar a moltes coses de la vida, però sobretot allà on la demanda és molt més petita que l'oferta. Arribar a dalt, en futbol, costa molt. Per mi, es necessiten quatre requisits bàsics: primer de tot, un talent innat; després, unes bones condicions físiques, una capacitat d'aprenentatge important i, per últim, una mica de sort. Just la que no va tenir el nostre personatge d'avui, en Nikon Jevtic, un noi nascut a Belgrad el 1993 que ben aviat va despuntar per la seva habilitat. El seu pare i el seu germà el veien com el nou Maradona...

Va fixar pel València i els tècnics estaven meravellats per com llançava les faltes, per la seva conducció de la pilota i en la varietat dels seus driblatges. Tot el que feia era sorprenent per a la seva edat. Per a no escoltar els cants de sirena d'altres clubs, els dirigents se van fixar el seu germà Néstor d'entrenador. Error. Els mètodes de Néstor consistien en repeticions mecàniques dels moviments deixant de banda la preparació física i la solidaritat entre companys. El resultat van ésser un parell de temporades plenes de gols i jugades divines, però ignorant el joc col·lectiu. Aviat van aparèixer les tensions entre el club i el germà [i el pare, cosa habitual quan el progenitor pensa que el seu fill és el millor del món] i Nikon va acabar marxant al Schalke 04, a Alemanya,

on la història es va tornar a repetir. Fruit d'aquelles ironies del destí [una sanció al primer entrenador], el seu germà va haver de dirigir els Neuer, Özil i Rakitic contra el València en la fase de grups de la Champions.

Just a l'entrada de l'època juvenil, la progressió de Jevtic es va aturar en sec per culpa de l'obsessió de la seva família. En Nikon va ésser condemnat a viure aïllat en la seva bombolla sense tenir dret a viure les experiències de la seva edat i, a més, sotmès a una pressió terrible: el seu pare li va regalar unes botes amb la inscripció Maestro en lletres daurades. A poc a poc, tot va anar davallant en un declivi imparabla.

En la mateixa fornada que ell, a València, van sorgir altres jugadors que de petits no tenien tant talent, però sí més capacitat d'assimilació i una pressió familiar gairebé inexistent que sí han aconseguit fer camí, com ara Paco Alcácer, Rubén García o Juan Bernat. Com que una imatge val més que mil paraules, entreu a Youtube i busqueu Nikon 'El Maestro' Jevtic. Us sorprendreu.

EL DRAC

FULLETÓ INFORMATIU DEL CLUB ESPORTIU BANYOLES

octubre 2015

ENTREVISTES EN BLANC I BLAU

ROGER BORRA
Directiu del Banyoles

“El futbol de base és l'indicador més clar de la salut del Banyoles; si va bé, el Club va bé”

En les darreres setmanes ha hagut de redoblar esforços i dedicar hores i més hores per fer tota la feina administrativa que genera el Club a principi de temporada i se n'ha sortit prou bé, malgrat haver-ho fer per primer cop. “La nova normativa de la FIFA que afecta els jugadors estrangers està essent un autèntic mal de cap”, afirma mentre reconeix que la nova Junta té dues prioritats: l'economia i la pedrera.

Primer de tot, parla'm una mica de tu. Quins estudis tens, de què treballes i per què has decidit entrar a la Junta del Banyoles?

Sóc en llicenciat en Ciències Ambientals per la Universitat de Girona i vaig realitzar la tesina en Enginyeria Ambiental a la Politècnica de Catalunya. Actualment em dedico a gestionar el departament administratiu d'una empresa dedicada a la cristalleria i als tancaments d'alumini i PVC. Respecte a entrar a la Junta, no va ésser buscat, sinó que es va tractar d'una situació circumstancial amb què em vaig trobar. El meu fill va començar a jugar a futbol i a poc a poc em vaig anar implicant més amb el Club. Amb el canvi de Junta, en Pau Teixidor em va trucar i en veure que teníem una idea força semblant sobre el projecte vaig decidir posar-m'hi.

Com a directiu responsable de les tasques administratives, t'ha tocat gestionar totes les fitxes de tots els equips. Una tasca feixuga que has fet per primer cop... Ha estat difícil?

Més que difícil, ha estat feixuc, ja que en pocs dies s'ha de coordinar la sol·licitud i recollida de dades de més de 250 jugadors, i transmetre tota aquesta informació a la Federació catalana en el format que demana. A més, cal coordinar les altes i baixes de jugadors i, com a novetat d'aquesta temporada, s'ha hagut de fer front a

la nova normativa de la FIFA que afecta els jugadors estrangers i que està essent un autèntic mal de cap per a tots els clubs. En resum, molta feina i molt concentrada en el temps. Per sort, he comptat amb l'ajuda inestimable de la Tere Clavaguera, la persona que ha estat fent aquestes tasques les darreres temporades, que sempre m'ha atès quan l'he necessitada.

Respecte al Club, la nova Junta ha pogut sempre que s'han de solucionar en essència dos aspectes urgents: el futbol de base i l'economia.

Sí, diria que són dos dels pilars sobre els quals gira el projecte de l'actual Junta. Entenem que el futbol de base és l'indicador més clar de la salut del Club. Si el futbol de base va bé, el Club anirà bé, segur. I que el futbol de base vagi bé, què vol dir? Doncs que tinguem un nombre important de nanos a totes les categories, que tinguem bons entrenadors, que els nanos s'ho passin bé i vinguin a entrenar contents, que aconseguim situar els equips a les màximes categories del futbol gironí... Si assolim tot això, no hem de patir pel futur del Club. I respecte a la situació econòmica, tot i que millora any rere any i que la dinàmica actual és positiva, és cert que encara no és la desitjada. En aquest sentit, des de la Junta s'està treballant en diferents línies i projectes dirigits a accelerar la recuperació econòmica.

Us heu marcat alguns objectius per aquest primer any de mandat o de moment només saber on us heu posat?

La veritat és que per aquest primer any de mandat els objectius són més qualitatius que no pas quantificables. Cal temps per saber la situació exacta de tot plegat i les dinàmiques existents derivades de la inèrcia del mateix Club. Sense aquest coneixement, definir objectius concrets per les diferents àrees és complicat. Així doncs, pretenem fer una radiografia exacta de la situació del Club i definir polítiques d'actuació per incidir en aquells aspectes on tenim clar que el marge de millora és important.

-El futur del Banyoles demana convertir-se en un club de pedrera?

Claríssimament. Hem de mirar de tenir un futbol de base el més fort possible, de referència, i no només pel nivell futbolístic, sinó pels valors que es transmeten i s'inculquen als jugadors, valors i principis que els siguin d'utilitat pel seu dia a dia (esforç, disciplina, treball, respecte). Ara bé, entenem que tot club de pedrera ha de tenir un primer equip que els nanos puguin emmirallar-se, que els generi il·lusió. De manera que el projecte del Club ha de ser global, començant per l'escoleta i acabant amb el primer equip.

Patrocinat per:

Classificació de Primera Catalana [Grup 1]

Equips		Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
Ordenar per:	J.		G.	E.	P.	F.	C.		
1	LLAGOSTERA, U.E. "B"	21	8	7	0	1	25	6	G G G P G
2	PALAFOLLS, C.D. "A"	18	8	5	3	0	13	5	G E E G G
3	CORNELLÀ TERRI, A.E. "A"	15	8	4	3	1	10	6	G P G G E
4	BANYOLES, C.E. "A"	13	8	4	1	3	13	10	G P G E P
5	BASE ROSES, C.F. "A"	13	8	4	1	3	13	12	P G P G E
6	ESCOLA F. BOSCH DE TOSCA, C. "A"	12	8	3	3	2	14	9	P E P G G
7	CASSÀ, U.D. "A"	12	8	3	3	2	15	13	G G P E P
8	BESCANÓ, C.D. "A"	11	8	3	2	3	11	12	E P G E G
8	BISBALENC, A.T. "A"	11	8	3	2	3	11	12	G E G E P
10	VILAMALLA, F.C. "A"	10	8	3	1	4	12	10	E G G P P
11	TORDERA, C.F. "A"	10	8	3	1	4	9	18	P G P G P
12	BREDA, U.E. "A"	9	8	3	0	5	14	16	P G P G G
13	SANT GREGORI, A.E. "A"	9	8	2	3	3	7	10	E E E P P
14	BLANES, C.D. "A"	9	8	3	0	5	13	21	P P G P G
15	BESALÚ, C.E. "A"	8	8	2	2	4	10	13	E G P E G
16	CAMPRODON, U.E. "A"	8	8	2	2	4	5	12	E P P P G
17	GUÍXOLS, A.D. "A"	6	8	1	3	4	9	13	E P E P P
18	CAN GIBERT, U.E. "A"	5	8	1	2	5	4	10	P P E G E

El rival del Banyoles

L'il·lustrador: **Mordillo**.

EL RIVAL D'AVUI

JJORNADA 9 DE Lliga DEL GRUP 1
DE SEGONA CATALANA

Diumenge 1 de novembre
a les 17.00 hores de la tarda

CLUB ESPORTIU BANYOLES
UNIÓN ESPORTIVA LLAGOSTERA B

Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moretó

Fundat el 1947

Estadi: **Camp Municipal de Llagostera**

Entrenador:
Josep Triadú

Presidenta:
Isabel Tarragó

Samarreta blaugrana a franges horitzontals, pantaló blau i mitgetes blaugranes

Unió Esportiva Llagostera B

Entre el 1915 i el 1920 sorgí la Unió Sport Club Llagostera, i després de la Guerra Civil, amb el nom de Unión Deportiva Llagostera, el Club va ser refundat el novembre de 1947 per l'alcalde de la localitat en aquells temps, Leandre Calm, qui també fou el seu primer president. Més endavant, a la temporada 1971-72, l'equip va baixar a Tercera Regional i va adoptar el nom Club de Futbol Llagostera. El 1981 representa un punt d'inflexió. L'equip va recuperar el nom anterior i a la temporada 1982-83 va ascendir a Segona Regional. Com tots els equips filials, el Llagostera B va ésser creat per acollir aquells futbolistes que el Club creu amb possibilitats de créixer però que encara els falta formació i experiència.

L'any passat, el Llagostera B va quedar en sisena posició [54 punts] del grup 1 de Segona Catalana i en la present temporada ha fet un pas endavant quant a joc i a competitivitat. No és estrany, doncs, que l'onze de Josep Triadú ocupi la primera posició de la taula classificatòria després de vuit jornades disputades, amb un balanç de 7 victòries i una única derrota. La seva principal arma és l'encert de cara a porta, ja que suma ja 25 gols a favor i només 6 en contra. Sens dubte, una prova exigent pel Banyoles.